

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321010128
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4321010128.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci odsúdeného V. R., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno g/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného V. R. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 23.03.2021, sp.zn. 3PP/14/2021, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29. apríla 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného V. R. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného V. R. (ďalej len „odsúdený“) na podmienočné prepustenie z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/31/2020 zo dňa 02.12.2020, právoplatným dňa 02.12.2020.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku výkonom polovice uloženého trestu, avšak nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok - a to preukázať určitý stupeň polepšenia a v budúcnosti viesť riadny život. Uviedol, že krátkodobé ciele programu zaobchádzania sa plnia priebežne v oblasti zaraďovania do práce, v ostatných oblastiach čiastočne. Odsúdený sám nenavrhol aktivity, o ktoré by mal počas výkonu trestu záujem. Podľa názoru súdu I. stupňa nepreukázal polepšenie, bol vedený k uvedomeniu si dôsledkov páchania trestnej činnosti, pričom neprejavil doposiaľ taký záujem, aby sa zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré ho viedli k trestným činom, pre ktoré bol odsúdený. O aktivity pedagogického pôsobenia prejavuje iba ojedinelý záujem, doposiaľ si nevytvoril podmienku k udeleniu disciplinárnej odmeny jeho aktivita pri plnení krátkodobých cieľov zaobchádzania nie je v každej oblasti na požadovanej úrovni. Podľa názoru súdu I. stupňa od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Po prepustení z výkonu trestu sa opakovane dopúšťa rôznej trestnej činnosti, pričom tresty odňatia slobody, ktoré mu boli uložené za uplynulé obdobie, nevedli k jeho náprave a prevýchove. Uviedol, že krátko po uplynutí skúšobnej doby podmienočného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 3T/19/2018 zo dňa 09.01.2019, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona, odsúdený spáchal dňa 09.12.2019 prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno g/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, za čo bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/31/2020 zo dňa 02.12.2020, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, ktorý v súčasnosti vykonáva. Taktiež dňa 24.08.2019 odsúdený spáchal prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno g/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, za čo bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T 101/2019 zo dňa 23.12.2019. Súd I. stupňa mal za to, že pre spoločnosť tu je odôvodnený predpoklad zvýšeného rizika recidívy odsúdeného, keďže už v minulosti bol podmienočne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 20.06.2012 uznesením Okresného súdu Trnava pod

sp. zn. 4Pp/23/2012, kde mu bola stanovená skúšobná doba v trvaní 2 roky. Po prepustení z výkonu trestu sa teda opätovne dostal do rozporu so zákonom a v danom prípade prognóza u odsúdeného nie je priaznivá, keďže sa dopustil ďalších trestných činov. Konštatoval, že vzhľadom na umiestnenie odsúdeného v ústave so stredným stupňom stráženia, ktorý zodpovedá miere prevýchovy odsúdeného a možnostiam jeho resocializácie, je potrebné, aby prejavil ešte dostatočnú snahu po náprave. Tiež mal za to, že ani uložené primerané obmedzenia či povinnosti by nedávali záruku, že odsúdený po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody by viedol riadny život s poukazom na vyššie uvedené okolnosti.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal odsúdený sťažnosť, ktorú písomne do dňa konania neverejného zasadnutia neodôvodnil.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že u odsúdeného nebolo preukázané splnenie materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie, sú opodstatnené, a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktoré je v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného zákona, na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje.

Dodáva, že polepšenie odsúdeného vo výkone trestu plnením povinností a jeho správaním musí súd hodnotiť komplexne, ako aj s ohľadom na osobu odsúdeného, tak aj na povahu spáchaného činu, teda či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy a zmeny v hodnotovej orientácii, že sa zbavil charakterových čŕt a pohnútok, ktoré ho viedli k páchaniu trestnej činnosti. Pokiaľ sa odsúdený trestnej činnosti dopúšťa opakovane, nepreukazuje tak kritický postoj k jej páchaniu a v rámci výkonu trestu odňatia slobody preto musí o to viac svojou aktívnou participáciou prejsť záujem o naplnenie cieľov programu zaobchádzania, aby sa dalo konštatovať jeho polepšenie a teda splnenie jednej z materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie. Hodnotenie riaditeľa ústavu na odsúdeného však nedáva k takémuto záveru podklad. Jeho aktivity pri plnení cieľov zaobchádzania nie je v každej oblasti na požadovanej úrovni, o aktivity pedagogického pôsobenia prejavuje iba ojedinelý záujem, doposiaľ si nevytvoril podmienky k udeleniu disciplinárnej odmeny.

Krajský súd sa stotožňuje aj so záverom súdu I. stupňa, že v prípade odsúdeného nie je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Predmetné odsúdenie predstavuje jedenásty záznam v registri trestov, z toho v troch prípadoch sa na odsúdeného hľadí, ako by nebol odsúdený. V ostatných prípadoch, na ktoré možno prihladať, bol odsúdený pre úmyselnú trestnú činnosť, v posledných troch prípadoch dokonca pre druhovo totožnú - majetkovú trestnú činnosť, konkrétne trestný čin krádeže, za čo mu boli ukladané ako podmienené, tak i nepodmienené tresty odňatia slobody, ktoré u odsúdeného celkom zrejme nespĺnili svoju výchovnú a preventívnu funkciu predpokladané ustanovením § 34 odsek 1 Trestného zákona.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti bude potrebné, aby odsúdený vykonal trest odňatia slobody vo výmere uloženej odsudzujúcim rozhodnutím pod pokračujúcim pôsobením výchovných prostriedkov počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie o návrhu na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, a preto podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.